

Sygn. akt: I C 229/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2021 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w P.

przeciwko R. K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego R. K. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w P. kwotę 2.816,50zł (dwa tysiące osiemset szesnaście złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego R. K. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w P. kwotę 1.117zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 229/21

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w P. wniósł pozew przeciwko R. K. o zapłatę kwoty 2816,50 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazało, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia A. (...) z dnia 25 marca 2019 roku o nr 25066464. Podkreślono, iż strona pozwana zobowiązała się do opłacenia składki w zamian za ochronę udzieloną w zakresie ryzyka objętego przedmiotową umową ubezpieczenia. Powód w ramach swojej działalności zobowiązał się do wykonania czynności ubezpieczeniowych związanych z udzieleniem ochrony na wypadek ryzyka wystąpienia skutków zdarzeń losowych objętych przedmiotową umową. Jak wskazano w pozwie pozwany nie wywiązał się z umowy

i nie opłacił składek w terminie. Na dochodzoną pozew należność składa się: kwota 2816,50 zł tytułem należności głównej wynikająca z polisy oraz kwota 152,50 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie wynikające z polisy, naliczonych od dnia 02-10-2019 do dnia 19-08-2020.

W dniu 31 marca 2021 roku Referendarz Sądowy wydał w sprawie I Nc-e 76/21 nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

Pozwany R. K. wniósł sprzeciw, w którym zaskarżył przedmiotowe orzeczenie w całości. W uzasadnieniu złożonego sprzeciwu pozwany podniósł, że nie kwestionuje okoliczności dotyczących zawarcia umowy ubezpieczenia i swoich zobowiązań z jej treści wynikających. Podkreślił jednak, że informował stronę powodową o swoich przejściowych problemach finansowych i strony wypracowały porozumienie w kwestii odroczenia płatności kwoty dochodzonej pozew w niniejszej sprawie.

Powód w odpowiedzi na zarzuty pozwanego zaprzeczył, aby zgodził się na odroczenie roszczenia wynikającego z umowy ubezpieczenia. Podkreślono, że pozwany na tę okoliczność nie przedłożył żadnego dowodu. Ponadto podkreślono

również, że roszczenia wynikające z umowy ubezpieczenia są roszczeniami terminowymi, a więc ich termin płatności jest stronom znany w chwili zawarcia umowy ubezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2019 roku R. K. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w P. umowę ubezpieczenia (...) E. nr (...), której przedmiotem był pojazd: ciągnik rolniczy nr. rej. (...), przyczepa skorupowa nr rej. (...), pług obracany rok produkcji 2017, brona talerzowa, rok produkcji 2017. Zgodnie z polisą umowa obowiązywała przez okres od 25 marca 2019 roku do dnia 24 marca 2020 roku. Łączną składkę z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia ustalono na kwotę 5.326,00 zł, przy czym jej zapłatę rozłożono na cztery raty; pierwsza rata w wysokości 1320 zł, a trzy kolejne raty po 1332,00 zł każda, płatne I rata do dnia 08-04-2019r., II rata do dnia 01-07-2019r., III rata do dnia 01-10-2019r., IV rata do dnia 01-01-2020r.

bezsporne, nadto dowód: polisa z dnia 25-03-2019r. k. 9-12,

Pismem z dnia 9 lipca 2020 roku powodowe Towarzystwo Ubezpieczeń wezwało pozwanego do zapłaty kwoty 2799,33 zł do dnia 17-07-2020r.

dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 09-07-2020r. k. 13

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przedmiotowej sprawie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporną w niniejszym postępowaniu kwestią było zawarcie przez pozwanego w dniu 25 marca 2019 roku z powodowym Towarzystwem Ubezpieczeń umowy ubezpieczenia A. (...). Okoliczności te zostały dodatkowo potwierdzone złożonymi do sprawy dowodami w postaci: polisy ubezpieczeniowej (k. 9-12). Pozwany nie kwestionował również twierdzeń powoda o tym, iż składka z tytułu tego ubezpieczenia nie została opłacona w całości, wskazując jedynie, że informował powoda o swoich przejściowych problemach finansowych i strony wypracowały porozumienie w kwestii odroczenia płatności dochodzonej pozew. Nie ulegało zatem wątpliwości, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia stwierdzona polisą nr (...), w tym obowiązek zapłaty składki. Skoro składka ubezpieczenia nie została za zapłacona przez pozwanego, to powództwo w niniejszej sprawie należało w ocenie Sądu uwzględnić. Podkreślić należy, że skoro pozwany podkreślał, że

termin płatności został odroczone, co kwestionowała strona powodowa, to na nim ciążył obowiązek wykazania tej okoliczności.

Pozwany jednak nie wykazał, iż strony zawarły jakiegokolwiek porozumienie co do terminu zapłaty, pomimo, iż to na nim właśnie – jako stronie wywodzącej z tej okoliczności skutki prawne – z mocy art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c. obowiązek ten spoczywał. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29).

Skoro zatem pozwany nie udowodnił, iż termin płatności został odroczonej przez powoda, brak jest podstaw, w ocenie Sądu, aby uznać, iż taka okoliczność miała miejsce.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powód wykazał swoje roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości, a tym samym w świetle zawartej przez strony umowy w związku z treścią art. 353 k.c. roszczenie powoda zgłoszone w pozwie jest zasadne i na pozwanym ciąży obowiązek zapłaty należności dochodzonej pozwem. Pozwany bowiem w żaden sposób nie podważył materiału dowodowego złożonego w sprawie, nie przedstawił również jakiegokolwiek dowodu, który osłabiłby jego wartość dowodową bądź wykazywałby twierdzenia sprzeczne z twierdzeniami powoda. Nadto brak uregulowania przez pozwanego dochodzonej kwoty spowodował zaistnienie opóźnienia w spełnieniu świadczenia, co uprawniało powoda do żądania odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie powołanego art. 481 § 1 k.c. Nie budzi wątpliwości, że termin zapłaty wynika wprost z umowy

Z uwagi na wynik sprawy o kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 k.p.c., zaliczając do niezbędnych kosztów po stronie powoda: uiszczoną opłatę sądową od pozwu w kwocie 200,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900,00 zł – na mocy § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2015 roku poz. 1804) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł co łącznie dało kwotę 317,00 zł.